

Sygn. akt IV CZ 107/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSA Jacek Grela

w sprawie z powództwa J. T.

i B. T.

przeciwko M. K.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 marca 2015 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 6 października 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 października 2014 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego M. K. od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 27 czerwca 2014 r. Podstawą prawną odrzucenia skargi był art. 398² § 1 k.p.c. ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia wynoszącą 30 000 złotych.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego pełnomocnik pozwanego na podstawie art. 398¹ par. 1 k.p.c., bez powołania jakiegolwiek przepisu prawa materialnego lub procesowego, zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że „brak jest podstaw do uznania jakoby zgłoszenie w toku sprawy zarzutu zasiedzenia umożliwiałoby złożenie skargi kasacyjnej, natomiast o charakterze sprawy w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. decyduje żądanie pisma wszczynającego postępowanie”. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna w sprawach o prawa majątkowe jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż 50 000 złotych. Jest bezsporne, że w rozpoznawanej sprawie wartość nieruchomości, o której wydanie chodziło w sprawie z powództwa przeciwko M. K. wynosiła 30 000 złotych. Tej wartości nie zmienia twierdzenie pozwanego, że zgłosił zarzut zasiedzenia, tym bardziej, że z uzasadnienia postanowienia Sądu drugiej instancji (k. 239 i k. 240) wynika co innego, zatem przeciwstawianie temu uzasadnienia treści skargi kasacyjnej, jak czyni to pozwany w uzasadnieniu zażalenia, nie ma znaczenia dla jego rozpoznania w niniejszej sprawie. Ogólnie natomiast należy stwierdzić, że oznaczonej przez stronę wartości przedmiotu sporu w sprawie o wydanie nieruchomości nie zmienia zgłoszenie zarzutu zasiedzenia własności tej nieruchomości, jeżeli więc jest niższa od kwoty określonej w art. 398² § 1 k.p.c., to od prawomocnego orzeczenia w takiej sprawie nie przysługuje skarga kasacyjna.

Dla porządku należy ponadto zwrócić uwagę, że treść żądania pisma wszczynającego postępowanie w rozpoznawanej sprawie decydowała *de iure*,

a nie *de facto*, jak napisał pełnomocnik pozwanego w zażaleniu, o prawnej dopuszczalności/niedopuszczalności skargi kasacyjnej. Kwestie te nie mają jednak znaczenia dla oczywistej bezzasadności zażalenia, które na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało oddalić.